

अप

विः ।) विन्हासः । इति मेदिनी । विशेषः । बाधकः । यथा,—

“अचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनविश्रते” । इति कणापपरिशिष्टं । रज्जुविवर्तस्य सर्पस्य रज्जुमात्रत्ववत् बलुविवर्तस्यावस्तुनेऽन्नागादेः प्रपञ्चस्य बलुमात्रत्वं । तदुक्तं ।

“सतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विकार इत्यदीरितः । अतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विवर्त इत्युदाहृतः” । अस्य फलं । आभ्यां अथारोपापवादाभ्यां तत्त्वम्यदार्थशोधनमपि सिद्धं भवति । इति वेदान्तसारः ।

अपवारणं, स्त्री, (अप + वृ + णिच् भावे ल्युट् ।) व्यवधानं । अन्तर्धानं । इत्यमरः ।

अपवारितं, त्रि, (अप + वृ + णिच्, कर्मणि क्तः ।) अन्तर्हितं । इति हेमचन्द्रः ।

अपविचं, त्रि, (पू + इच्, ततो नन्समासः ।) पवित्रकारहितं । अत्युद्धं । यथा,—

“अपवित्रः पवित्रो वा सर्वोवस्थां गतोऽपि वा । यः स्मरेत् पुण्यरीकार्थं सवाह्याभ्यन्तरः शुचिः” । इति स्मृतिः । (अपविशुद्धः । अग्निर्मलः । दूषितः । मलिनः ।

“अपविचमिदं कर्म कृतं मोहान्यया तथा” । इति रामायणे । “यदेव सारमेयोऽपवित्रः स्वान्या-रुणे नीयते” । इति पञ्चतन्त्रे ।)

अपविद्धः, त्रि, (अप + यध् + क्तः ।) प्रत्याख्यातः । निराहृतः । इति हेमचन्द्रः । (त्यक्तः । प्रतिक्षिप्तः ।

“कुवेरस्य मनःशून्यं शंसतीव परामर्षं । अपविद्धगदो बाहुर्भ्रमशाल इव दुमः” । इति कुमारसम्भवे । चूर्णीकृतः । दक्षितः ।

“मृदिताऽपविद्धाश्च दृश्यन्ते कमलसज्जः” । इति रामायणे ।)

अपविद्धपुत्रः, पुं, (अपविद्धः पुत्रः, कर्मधारयः,) दादश्विप्रपुत्रमध्ये पुत्रविशेषः । स तु पोषणा-द्यसमर्पमातापित्रभ्यां त्यक्तः तयोरन्यतरमरणे अन्यतरैव वा त्यक्तः अन्तरं अन्येन मृहीत्वा पुत्रत्वेन परिकल्पितः । यथा,—

“मातापित्रभ्यामुत्पद्यते तयोरन्यतरैव वा । यं पुत्रं परिमृहीत्वाऽपविद्धः स उच्यते” । इति मनुः ।

अपविधा, स्त्री, (अप अपगतं विधं ब्रह्माः सा, स्त्रियां टाप् ।) निर्विभीष्टता । इति राजनिर्घण्टः ।

अपशदः, पुं, (अप + शद + कर्त्तरि अच् ।) अपसद इति पाठे अप + सद + अच् ।) अपसदः । नीचः इत्यमरटीकायां भरतः ।

अपशब्दः, पुं, (अप अतस्कातः शब्दः, कर्मधारयः ।) अतस्कातशब्दः । अप्राज्ञीयशब्दः । नौकिकशब्दः । घाम्यमात्र । तत्पर्यायः । अप-भ्रंशः २ । इत्यमरः ।

“तत्रैव शक्तिवैकल्यात् प्रमादानसतादिभिः । अन्यथोच्यारिताः शब्दा अपशब्दा इतीरिताः” । इति हरिवंशे ।)

अप

“आभीरादिगिरः काव्येष्वपभ्रंश इति स्मृतः । शास्त्रेषु संस्कृतादन्यदपभ्रंशतयोदित” । इति दण्डी ।

अपशुक् [च्] पुं, (शुच् + भावे क्तिप्, अपगता शुक् श्लोको यस्य सः ।) आत्मा । यथा । “क उत्तम-श्लोकगुणानुवादात् पुमान् विरज्येत विनापशु-गुणात्” । इति श्रीभागवतं ।

अपशोकः, पुं, (अपगतः श्लोको यस्मात् सः ।) अपशो-कवृत्तः । इति राजनिर्घण्टः । (“शोकरहितः । दुःखहीनः ।

“हरप्रीतिकरो वृत्तो ह्यशोकः शोकनाशनः । दुर्गाप्रीतिकरोऽसित्वं मामशोकं सदा कुरु” । देवीपूजापद्धतिः ।)

अपथं, स्त्री, (अप + स्या + कः, अन्वाम्बागोसत्याप-इत्यादिना बलं ।) अशुभग्रहं । इति हेमचन्द्रः ।

अपथु, अ, (अप + स्या + “अपदुःसुभ्यः स्यः कुः, इति कु, सुभमादित्वात् बलम् ।) निरवयं । विपरीतं । शोभनं । इति शब्दमात्रा ।

अपथुः, पुं, (अप + स्या + कु, सुभमादित्वात् बलं ।) कालः । वामे त्रि । इति मेदिनी । (समयः । असत्यः । विरुद्धार्थः । प्रतिकूलः । विपरीतः । “तव धर्मराज इति नाम कथमिदमपथु पथ्यते । नौमदिनमभिदधत्यथवा भ्रममप्रशस्तमपि मङ्गलं जनाः” इति माघः । वामः । दक्षिणोत्तरः ।)

अपथुरं, त्रि, (अप + स्या + कुरच्, सुभमादित्वात् बलं ।) प्रतिकूलं । इति हेमचन्द्रः ।

अपथुर्णं, त्रि, (अप + स्या + कुरच्, रस्य लत्वं ।) प्रतिकूलं । विपरीतं । इति त्रिकाण्डशेषः ।

अपसदः, पुं, (अपसीदति अपहृष्टत्वं प्राप्नोति, अप + सद + पचाद्यच् ।) नीचः । इतरलोकः । इत्यमरः ।

“विप्रस्य त्रिषु वर्षेषु ऋषतेर्वर्षयोर्दयोः । वैष्यस्य वर्षे चैकस्मिन् षड्भेतेऽपसदाः स्मृताः” । इति मनुस्मृतौ अनुषोभवर्षास्त्रीजाते वर्षसङ्ग्रहमेदे मूर्धावसिक्तादौ पुं स्त्री ।)

अपसरः, पुं, (अप + वृ + भावे अच् ।) अपसरणं । खानात्स्थानान्तरगमनं । अपोपसर्गात् गत्वर्थ-वृथातोर्भावे अणुप्रत्ययः ।

“निरन्वयोऽपसरः प्राप्तः स्यात्तौरकल्पिवं” । इति मनुः ।)

अपसर्जनं, स्त्री (अप + सर्ज + भावे ल्युट् ।) मोक्षः । परिहागः । दानं । इति भूरिप्रयोगः । (बधः । हत्या । परिवर्जनं ।)

अपसर्पः, त्रि, (अपसर्पति, अप + सर्प् + कर्त्तरि अच् ।) चरः । हरकरा इति प्रसिद्धः । इत्यमरः । (गूढचरः । स्पशः ।

“यथाह्वयः प्रथिधिरपसर्पचरः स्पशः । चारश्च गूढपुरवचान्तः प्रत्यवितस्त्रिषु” । इत्यमरः ।

“सर्पाधिराजोऽनुभुजोऽपसर्पं पश्यन् भद्रं विजितारिभद्रः” । इति रघुवंशे ।)

अप

अपसजवि, अ, (अप + सज् + बाहुल्यात् अवि ।) प्रदेशिन्युक्तुयोरन्तरा । पिष्टतीर्थं । यथा ।

“प्रदेशिन्युक्तुयोरन्तरा अपसजवि अपसस्यं वा तेन पिष्टथो निदधाति” । इति आङ्गत्वे भट्ट-भाष्यहृतमृच्छं ।

अपसस्यं, स्त्री, (सत्यादपक्रान्तं, “निरादयो गता-द्यर्थे पञ्चम्या” इति समासः ।) अपसजवि । पिष्ट-तीर्थं । इति आङ्गत्वे भट्टभाष्यहृतमृच्छं ।

अपसस्यो, त्रि, (सत्यादपक्रान्तः, “निरादयो गता-द्यर्थे पञ्चम्या” इति समासः ।) शरीरदक्षिण-भागः । प्रतिकूलः । इति मेदिनी । (विपरीतः । “वाता मण्डलिनश्चैनमपसस्यं प्रचक्रमुः” । इति रामायणे ।)

अपस्कारः, पुं, (अपक्रीयते, अप + कृ + अप्, “अपस्कारो रथाङ्गमिति” पाणिनिस्त्वैव सुडा-गमः ।) रथाङ्गं । तच्च अक्षयुगचक्रादि । इत्यमरः । गुह्यदारं । विष्ठा । इति धरणी ।

अपस्नातः, त्रि, (अपहृष्टत्वेन स्नातः अमङ्गलार्थत्वात्, अप + स्ना + कर्त्तरि क्तः ।) मृतमुद्दिश्यस्तस्नानो जनः । इत्यमरः । (“अपस्नातश्चानिष्पीडित-मौलिरिव भवनमाजगाम” इति हर्षचरिते ।) संस्कारार्थं स्नापितो मृतः । इति स्वामी ।

अपस्नानं, स्त्री, (अप + स्ना + भावे ल्युट् ।) मृत-स्नानं । मृतोद्देशकस्नानं । इति हेमचन्द्रः । (अप-वित्रस्नानं । स्नानावशिष्टजलेन स्नानं । स्नानोदकं । स्नानावशिष्टं जलं ।

“उदत्तनमपस्नानं विद्युन्ने रक्तमेव च । स्नेहनिष्कृतवान्तानि वाधितित्थेत्तु कामतः” । इति मनुः ।)

अपस्मारः, पुं, (अपस्मर्यते पूर्ववृत्तं विस्मर्यतेऽनेन, अप + स्मृ + कर्त्तरे घञ् ।) रोगविशेषः । मृगी इति भावा । तत्पर्यायः । अङ्गविकृतिः २ जा-नाधः ३ भूतविक्रिया ४ । इति राजनिर्घण्टः । * । तस्य सामान्यरूपं ।

“तमःप्रवेशः संरम्भो दोषोऽत्रैकवृत्तः स्मृतेः । अपस्मार इति ज्ञेयो गदो घोरश्चतुर्विधः” । * । तस्य निदानपरिष्का सन्नाप्तिः ।

“पिन्ताशोकादिभिः कुडादोषा हृत्स्रोतसि स्थिताः । ह्रत्वा स्मृतेरपधंसमपस्मारं प्रकुर्वते” । * । तस्य पूर्व्वरूपं । यथा,—

“हृत्कम्पः शून्यता खेदो ध्यानं मूर्च्छा प्रमूर्छता । निद्रागाश्च तस्मिंश्च भविष्यति भवत्वथ” । * । वातिकस्य रूपं ।

“कम्पते प्रदशेत् दन्तान् घेनोदामी अस्वित्पि । पयसारवृक्ष्यानि पश्येद्रूपानि चागिणात्” । * । पैतिकस्य रूपं ।

“पीतपेनाङ्गवक्त्रात्तः पीताक्षयुपदर्शनः । सट्थोऽप्यानज्याप्रलोकदर्शी च पैतिकः” । * । श्लैष्मिकरूपं ।

“शुक्लपेनाङ्गवक्त्रात्तः श्रोतदृष्टाङ्गो मुखः । पश्यन् मुक्तानि रूपाणि श्लैष्मिको मुच्यते चिरात्” । * । त्रिदोषजरूपं ।